

4. søndag efter påske – 1. tekstrække

Nygårdskirken, 6. maj, 2007, kl. 10

Tekst: Johannesevangeliet 16,5-15

Salmer: 42; 300; 294; 312; 545, v.1; 725

Helligånd – styrk os i tro, håb og kærlighed! Amen.

For bare en måned siden var det påske – troens fest for Guds og livets sejr over døden. Og ja, vi tror på, at det ender godt! Men alligevel knuger sorgen og frygten os! For *før* Jesus besejrede døden, skulle selv *han* igennem så megen svigt, ensomhed og lidelse! Og vi glemmer ikke så let alt det hårde, der ramte vores egne kære afdøde i deres sidste tid. Der er plantet en *sorg* i os over, at vi ikke kunne *gøre* noget for at *lindre* – og der er plantet en *frygt* i os for det, vi måske selv skal igennem en dag. Det er en bare måned siden, det var påske, og vi har oplevet *mange* påsker: Men *kan* vi virkelig tro på at Gud redder os ud af døden? Vores tro har brug for ekstra støtte – og den får vi fra Helligånden, lover Jesus! Gud *ånder* på hver enkelt af os – helt ind i hjertet - og giver os livskraft fra sin kærlighed, netop den kærlighed, der formår at besejre døden og det onde! Helligånden er Guds

4. søndag efter påske – 1. tekstrække

levende bånd af kærlighed - og det bånd holder dig og mig fast på det gode, holder os fast tværs igennem dødens kamp – holder os fast hos Gud helt ind i evigheden. Og Helligånden kan nå os, fordi Jesus gav sit liv: Det giver *os* liv, det åbner vejen for os ind i evigheden. Og åbner også vejen for, at evigheden kan komme til os: Gud ånder evigheden ind i vores hjerter og vores tanker allerede nu! Helligånden fortæller os, hvad det vil sige, at vi er knyttet til Gud i kærlighed – at det bl.a. er at få et helt nyt perspektiv på sandheden – sandheden om, hvad *synd* er fx, set fra Guds vinkel: Synd er nemlig *slet* ikke det, vi *gør* forkert – nej synd er, vi *kun stoler* på det vi *selv* gør i stedet for at tro på det *Gud* gør! *Retfærdighed*, viser Helligånden os, er *ikke vores* balanceren i forhold til hinanden – nej, det er at Jesus har åbnet adgangen til Guds kærlighed for *alle*! Og *dom*, viser Helligånden, er *ikke* Guds afklapsning af *os* – nej, dommen er derimod at *Gud* har *sejret* over døden og alt det onde, sådan at intet længere kan adskille os fra Gud. Sådan giver Helligånden sandheden, lover Jesus: *Hele* sandheden! Altså *mere* end de gode ord, Jesus selv fortalte og som vi kan læse i Bibelen - *mere* end de gode råd, vi kan

4. søndag efter påske – 1. tekstrække

fornemme Jesus hviske til os i vores hjerte og samvittighed. *Mere – hele* sandheden! For Jesus var *mere* end et menneske: Jesus er Gud! Som menneske var Jesus på Jorden i ca. 30 år – og hans liv og ord bliver *aldrig* glemt! Han er stadig vores bedste forbillede i næstekærlighed og barmhjertighed – og kristendommen har været en revolution for opfattelsen af, hvad et menneskeliv er *værd*! Men Jesus er *mere* end et godt menneske: Han er *Gud*! Han er den hellige kraft der holder universet sammen – og holder menneskers liv sammen til alle tider. Det bliver klart, da Jesus forlader Jorden – og sender Guds Ånd i stedet: For ånd kan arbejde ubegrænset i tid og rum; altid er ånden hos os alle sammen som Guds talsmand og trøster os med *hele* sandheden: Den trøst at alt godt er fra *Gud* – og er *til* Gud! Så sænk bare skuldrene, ånder Guds Talsmand blidt ind i os: Du tilhører Gud – livet tilhører Gud; døden har *ingen* magt over Ham og derfor heller ikke over dig. Du er elsket og værdsat: Så hold ud og hold dig til Ham!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.